

Arıların Evrimi Yalanı

Bilim dergileri, canlılar arasındaki benzerlikleri delillendirip, bunların evrim sürecinin ürünü olduğunu öne süren yazılarla doludur. Ancak söz konusu bilim dergilerinin çelişkisi, bu benzerliklerin "nasıl", bir diğer deyişle "hangi mekanizmalarla" ve "hangi aşamalarla" hayali bir şekilde evrimleşmiş olabileceğine dair hiçbir cevap içermemesidir. Benzerlikler üzerindeki propaganda, evrim teorisinin varsayımlarını bir dogma olarak benimseme ve benzerlikleri sorgusuz sualsiz evrim ürünü kabul etme anlayışına dayalıdır.

Bilim dergileri, canlılar arasındaki benzerlikleri delillendirip, bunların evrim sürecinin ürünü olduğunu öne süren yazılarla doludur. Ancak söz konusu bilim dergilerinin çelişkisi, bu benzerliklerin "nasıl", bir diğer deyişle "hangi mekanizmalarla" ve "hangi aşamalarla" hayali bir şekilde evrimleşmiş olabileceğine dair hiçbir cevap içermemesidir. Benzerlikler üzerindeki propaganda, evrim teorisinin varsayımlarını bir dogma olarak benimseme ve benzerlikleri sorgusuz sualsiz evrim ürünü kabul etme anlayışına dayalıdır.

Evrimcilerin bu bilim dışı tutumuna iyi bir örnek oluşturması açısından Science Daily isimli bilimsel haber sitesinde yer alan bir yazıyı burada incelemekte fayda görüyoruz. Söz konusu sitenin 26 Ekim 2006 tarihli haberinde, 100 milyon yıl önce yaşamış arıların, yaban arılarında bulunan bazı yapıları barındırması "evrim" olarak nitelenmekte ve okurlar yanıltılmaktadır.

"Research Discovers Oldest Bee, Evolutionary Link (Araştırmada en eski arı ve evrimsel bağlantı keşfedildi)" başlığını taşıyan haberde, Oregon Eyalet Üniversitesi'nden araştırmacıların amber içinde saklanmış 100 milyon yıllık arı fosili bulgusu haber verilmektedir. Detayları Science dergisinde yayımlanan bu çalışma, arıların bilinen fosil kaydını 35 milyon daha geriye taşımakta ve 100 milyon öncesine götürmektedir. Bundan önce bilim adamlarının elde ettiği en eski arı fosilleri yaklaşık olarak 65 milyon yıl öncesine uzanmaktaydı.

Buldukları fosili yeni bir arı ailesi olarak literatüre kazandıran araştırmacılar, bu kategoriyi Melittosphecidae olarak isimlendirmektedirler. Oregon Eyalet Üniversitesi'nde zoolog olarak görev yapan ve çalışmada da yer alan George Poinar, Melittosphecidae hakkında "bu, tanımlayabildiğimiz en eski arı ve yaban arılarının bazı özelliklerini de paylaşıyor" demektedir.

Tür ismi "Melittosphex burmensis" olarak belirlenen arı, bacağına alt kısmında iki eklem sahip olmasının yanı sıra arka bacaklarının dar oluşuyla yaban arılarının özelliklerini göstermesine karşın, genel olarak polen yayan arı özelliği göstermektedir. Örneğin bedeninin tamamı, polen yayan arıların karakteristik özelliği olan çatallı yapıdaki kıllarla kaplıdır.

Görüldüğü gibi, Melittosphex burmensis, polenleme işlevini mükemmel bir şekilde yerine getirmesini sağlayan yapıya sahip kusursuz bir canlıdır. Sadece yaban arılarının bacak yapısıyla ilgili özellikleri barındırdığı için Poinar'ın evrim masallarına konu olmaktadır. Poinar bu arıyla ilgili olarak şöyle bir evrim masalı anlatmaktadır:

Arkeolojide, birçok insan, ilk kuş ve bir anlamda yarım kuş, yarım da sürüngen olan Archaeopteryx türünü değerlendiriyor. Bunun gibi türler, evrimin ne zaman farklı yollara saptığını anlamamıza yardım etmesi açısından kritik önem taşımaktadır. Bu açıdan bakıldığında, bu fosil bize temelde sadece etçil olan yaban arılarının, bitkileri polenleyerek tamamen farklı bir biyolojik işleve hizmet edebilen arılara dönüştüğünü anlamamıza katkıda bulunabilir.

Bir fosil bulgusu bulan bilim adamının psikolojisi, elde ettiği örneğin önemini abartmaya eğilimli olur. Evrim teorisi taraftarları için ise bunun aracı "ara form" masalları anlatmaktır. Poinar'ın ifadelerinde de ortaya çıkan durum budur. Ara formlar, evrim teorisinin dönüşüm iddiasına göre fosil kayıtlarında çok fazla sayıda bulunması gereken, türler arası sözde geçişin izlerini taşıyan fosiller olmalıdır. Ancak Darwin sonrası dönemde, yüz yılı aşkın paleontolojik araştırmaların ortaya koyduğu sonuçlar, fosil kayıtlarında ara formlardan eser bulunmadığını göstermektedir.

Derek V. Ager isimli İngiliz paleontolog, fosil kayıtlarının Darwinizm aleyhindeki bu gerçeğini şu sözlerle ifade etmiştir:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılarız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz. (Derek V. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, cilt 87, 1976, s. 133)

Görüldüğü gibi, paleontolojinin gerçekleri Darwinizm'e karşıdır ancak yine de evrim taraftarları teorilerini ayakta tutabilmek için ara form statüsüne yükseltebilecekleri fosil örneklerine şiddetle ihtiyaç duymaktadırlar. Bulgusunu bu açıdan öne çıkararak ün kazanmanın psikolojisi de buna eklendiğinde, evrimci bilim adamları Poinar gibi davranmakta ve elde ettikleri fosiller bazı benzer türlerin özelliklerini barındırdığında hemen bunların ara form olduğunu iddia etmektedirler.

Oysa Poinar'ın arı fosilinde, yaban arısının bacak yapısı özelliklerinin görülmesi bu bulgunun arıların evrimi iddiasını kanıtladığını kesinlikle göstermemektedir. Poinar sadece benzerliklere dikkat çekmekte, hemen sonra bunu evrim kanıtı olarak ilan etmektedir. Ancak söz konusu benzerliklerin, hiçbir plan ve amaç olmaksızın, tamamen doğanın kendi kapalı sisteminde ve kör süreçlerle tesadüfün güdümünde nasıl gelişmiş olabileceğine dair hiçbir bilimsel açıklama sunmamaktadır. Poinar arıların evriminden söz ettiği halde, evrimci literatürde arıların kompleks fizyolojik ve davranışsal sistemlerinin evrimle nasıl ortaya çıkmış olabileceğine dair delillendirilmiş bilimsel açıklamalardan eser bulunmamaktadır.

Örneğin arıların uçuş mekanizmalarının, matematiksel hesaplamalara dayalı ve ekonomik açıdan en verimli olan petek üretim planlarının; bu planların binlerce arının kusursuz bir işbirliği ve uyumu içinde hiçbir kaos ortamı ve hatalı üretim olmaksızın uygulanmasının; arıların besin kaynağının yerini anlatmak için başvurdukları iletişim sistemlerinin hangi mekanizma ve aşamalarla tesadüfen gelişmiş olabileceği soruları evrimciler için cevapsızdır. Bu cevapsızlık, arıların evrimi iddiasının bilim dışı masallardan ibaret olduğunu göstermektedir.

Polenleyici arıların en erken örneklerinde günümüz yaban arısının bacak özelliklerinin görülmesi de bu masal kapsamında çarpıtılmaktadır. Kısaca açıklamak gerekirse, doğada yaşamakta olan milyonlarca tür canlı vardır. Balina, yarasa, kertenkele, kurbağa, at, kedi, köpek, aslan, maymun gibi çok sayıda canlı, kendilerine has özgün yapılar barındırmakla birlikte, ortak organlara da sahiptirler. Örneğin yukarıda sayılan canlıların tümü, yapısal organizasyonu açısından farklılık gösterse de gördüğü işlev bakımından aynı olan "göz" organına sahiptirler.

Darwinistlerin çarpık bakış açılarına göre, yukarıdaki canlılar göz gibi bir organı paylaştıklarına göre bu durum ancak ortak atadan türeyişin kanıtı olarak yorumlanmalıdır. Oysa bunun sebebi, canlıları aynı biyosferde yaratan Yüce Allah'ın, benzer ortamlarda benzer işlevlere ihtiyaç duyan bu canlıları, benzer yapı ve sistemlerle donatmış olmasıdır. Benzerlik sergileyen yapılar bir plan ve tasarım içerdiğine göre, akıl ve mantık sahibi her objektif insan için bu durumun doğru açıklaması, bu canlıların ortak bir Yaratıcı tarafından yaratılmış olduğudur.

Bir arının, yine bir arı olan yaban arısının bacak yapısı özelliklerine sahip olması bu açıdan son derece doğal karşılanması gereken bir durumdur.

Şunu da belirtmek gerekir ki, Darwinistler hayali evrim sürecini tamamen rastlantısal ve hiçbir plan içermeyen bir süreç olarak kabul ettikleri için, işlevsel olarak kusursuz olan benzerlikleri değil, fosil kayıtlarında çok sayıda bulunması gereken tuhaf görünümlü yaratıkları kanıt olarak öne sürmeleri gerekmektedir. Doğa, hiçbir bilinci olmaksızın tamamen kör bir deneme sürecinin sözde deney alanı olduğuna göre, canlılardaki mükemmel yapılar ortaya çıkana kadar sayısız mutasyon gerçekleşmiş olmalı, bunların çok büyük çoğunluğu da anormal özellikler sergileyen ve daha fazla gelişme şansı olmayan, kendi yaşamını dahi sürdürme imkanı bulamadan ölmüş ucubelerin kalıntıları fosil kayıtlarında çokça bulunmalıdır. Darwinist iddialara göre, yarım kertenkele, yarım kuş; yarım yarasa kanatlarına sahip bir kunduz gibi tuhaf canlıların rastlantısal mutasyonlarla ortaya çıkması gerekmektedir. Oysa fosil bilimi, geçmişte yaşamış canlıların daima mükemmel yapıda olduklarını, evrim teorisinin gerektirdiği rastlantısal sürecin izlerinden eser bulunmadığını ortaya koymuştur.

Kısacası, Poinar'ın fosil arıyla ilgili iddiaları, evrim teorisini bir dogma olarak benimsemiş olmasından kaynaklanan bilimsel dayanaktan yoksun, abartılı yorumlardır. Science Daily sitesine Darwinistlerin hayali iddialarını bilimsel açıklama olarak sunup okurlarını yanıltmaya son vermesini ve arılardaki mükemmel sistemlerin bu canlıların Yüce Allah tarafından yaratıldığının açık delili olduğunu görmesini tavsiye ediyoruz.

Not:

1. Archaeopteryx ile ilgili olarak yapılan ara form spekülasyonları, bu canlının mükemmel bir uçuş yeteneğine sahip kuş olduğunu gösteren bilimsel gelişmeler karşısında çürütülmüştür. Bu konuda bkz. http://www.darwinizminsonu.com/doga_tarihi_2_06.html

2. Arılar Yüce Allah'ın yaratmasının en güçlü ve açık delillerini sunan harika canlılardır. Bu deliller o kadar çoktur ki, Harun Yahya bu canlılar üzerindeki incelemesini bir kitap halinde derlemiştir. Harun Yahya'nın söz konusu kitabını [buradan](http://www.harunyahya.info/makaleler/arilarin-evrimi-yalani) okuyabilirsiniz.

<https://www.harunyahya.info/makaleler/arilarin-evrimi-yalani>